

udseende Fremtid, hvortil Udvalget har hen-
vilst. Jeg skal imidlertid ikke videre opholde
mig derved, da Udvalget selv har antydet det,
og jeg troer ogsaa med Udvalget, at man
gerne kunde savne en Bestemmelse om Bart-
penge, navnlig naar Scalaen maatte blive
modificeret paa den Maade, som Udvalget har
foreslaaet, thi da vil der kun udfordres 5 Mars
Tjenestetid til at faae det Halve og 30 Mars
Tjenestetid til at erholde $\frac{2}{3}$ af Embedets Gage
i Pension, og derfor vil det være mindre nød-
vendigt. Desuden maatte det ogsaa, hvor det
Tilsælde indtraadte, at et Embede skulde blive
inddraget, og det vilde medføre en særdeles
Haardhed mod den Vedkommende at behandle
ham efter den almindelige Pensionslov, kunne
afhjælpes ved at forelægge den første Rigs-
dag et specielt Lovforslag i saa Henseende,
ikke at tale om, at Sagen maaskee ogsaa kunde
ordnes saaledes, at den Vedkommende beholdt
den ham eengang tillagte Gage, indtil han paa
anden Maade kunde blive forserget. Med Hen-
syn til de specielle Punkter af Udvalgets For-
slag, skal jeg forbeholde mig at yttre mig nær-
mere derom, naar Sagen kommer til 2den
Behandling. Med Hensyn til Enker har Ud-
valget afvejet i Henseende til Principet fra
Udkastet, derved, at Udvalget vil, at Enkens
Pension beregnes efter Embedsmandens Gage,
hvorimod Udkastet har foreslaaet, at den skulde
beregnes efter Embedsmandens Pension. Saa-
vel Udkastets som Udvalgets Forslag for Enker
ere fordeelagtigere end det mugjældende Pen-
sionssystem; Grunden dertil er imidlertid den,
at det nuværende Pensionssystem for Enker er
aldeles uholdbart, idet der væsentligt er taget
Hensyn til Enkens Formuesomstændigheder, og
det er jo Noget, som i Fremtiden ikke bør komme
i Betragtning. Men der er en Hovedbetragt-
ning, som ogsaa gjør det for Staten i sinant-
stiel Henseende tilraadeligt at gaae ind paa
at bevilge Enkerne en lovbestemt høiere Pen-

sion end efter hidtil gjældende Regler er be-
stemt, og det er den, at Raadessecretariatet i
Fremtiden falder bort, og naar man blot vil
tage en ringe Deel af de Udgifter, som hørte
under Raadessecretariatet, og soie til de Ud-
gifter, som aarlig anvendes til Enkepensioner,
saa vil man faae et langt større Beløb end
det, der for Fremtiden vil medgaae til Enke-
pensioner, hvad enten man følger Udkastets eller
Udvalgets Forslag. Jeg maa imidlertid gjøre
opmærksom paa, at Udvalgets Forslag dog
liber af den Mangel, at det derefter bliver
muligt, at en Enke kan faae en høiere Pen-
sion end hendes Mand selv vilde faae, med
andre Ord, at en Embedsmand i et enkelt
Tilsælde vil faae en ringere Pension end hans
Enke; det er navnlig Tilsældet med den Em-
bedsmand, som gaaer af inden han har tjent
2 Aar, thi han kan kun faae $\frac{1}{10}$ af sin Gage
i Pension, hvorimod hans Enke efter Udval-
gets Forslag, skulde være berettiget til $\frac{1}{3}$
men dette kunde jo ændres ved en Bestemmelse
om, at Enken i intet Tilsælde kunde faae en
høiere Pension end Manden. Der er imidlertid en
anden mere gyldig Indvending imod Udvalgets
Forslag, og det forekommer mig at være den,
at der saavel i de hidtil fulgte Regler, som i Sa-
gens Natur dog synes at være grundet Anled-
ning til at give den Enke en høiere Pension,
hvis Mand dør, medens han endnu er i Tje-
nesten, end Enken efter en Mand, der dør
som Pensionist, og det synes især at være
Tilsældet, naar man for Embedspensioner vil
anvende en saa aldeles bestemt Procentsstørrelse,
som af Udvalget foreslaaet; thi efter Udvalgets
Forslag vil den Embedsmand, som entlediges
efter 2 a 3 Mars Tjeneste, og dernæst staaer i
20 Aar paa Pension, kunne vide sin Enke
efter sin Død fikket samme Pension, som om
han, istedetfor i de 20 a 30 Aar, i hvilke han
har staaet som Pensionist, var vedblevet at
være Embedsmand.